

Sensizlięe Mahkum Etme

– keskin2011 · 24 Eylül 2014

yüreğim kırılır ertelenir düşlerim
belli etmesem de zorakidir gülüşlerim
yüzümdeki çizgiler geçen yılların izleri
her bir çizgi de ne acılar gizlidir
erteledim tüm hayallerimi
rafa kaldırdım yaşanmamış yarınlarımı
ağır aksak adımlarla yürüyorum
yanıp sönen sokak lambası ışıkları altında
arada duraksıyorum bir köşeden çıkacakmışsın gibi
sigaramdan bir nefes çekiyorum
aldığım her nefeste seni soluyorum
yokluęun bir tokat gibi vuruyor
seni görmek istiyor duymak istiyorum sesini
yürüdüğüm sokaklar sessiz ve sensiz
bir korku tüneli gibi bomboş
tıpkı yüreğim gibi çaresiz ve anlamsız
oysa seninle ne hayallerimiz vardı
aklımızın bir köşesinde gerçekleşmese de
seni öyle çok sevdim ki
yokluęunda sürecektir hep bu yürüyüşlerim
hasır altı olmayacak düşlerim
beni öyle çok etkiledin ki
bak hala titriyor ellerim
meğer yüreğimdeki fırtınanın sebebi
hala anlamadın mı senmişsin bebeğim
bana sevmeyi sevmeyi öğreten
hayatımda çok özel birisin
seni öyle çok seveceğim ki
ayakların yerden kesilecek geri dönmek istemeyeceksin
mutluluk aşkımızın adı olacak
söylenecek dilden dile
sabahın ilk ışıkları vurduğunda odama
senin kokun dolacak
sıcak bir buse kondurup dudaklarına
seni sevdiğimi haykıracağım kulaklarına ...

Refik
24.09.2014
İstanbul